

Sygn. akt IC 212)15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lipca 2015 r.

Sąd w Częstochowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Krystyna Mieszkowska

Protokolant: Ewa Lenartowicz

po rozpoznaniu w dniu 15 lipca 2015 r. w Częstochowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko B. M. i K. M.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanych solidarnie B. M. i K. M. na rzecz powoda (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. kwotę 250.000 zł (dwieście pięćdziesiąt tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 7 maja 2015 r. do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 19.717 zł (dziewiętnaście tysięcy siedemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

IC 212)15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 7 maja 2015 r. powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. wniósł o zasądzenie od pozwanych solidarnie K. M. i B. M. kwoty 250.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów postępowania.

Uzasadniając żądanie powód podał, że dochodzona wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez pozwanych w dniu 27 grudnia 2001 r. z (...) Bankiem (...) S.A. przejętym następnie przez (...) S.A. umowy pożyczki hipotecznej nr (...) - (...), z której warunków pozwani nie wywiązali się w ustalonym terminie. W dniu 18 marca 2005 r. Bank wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, następnie w dniu 14 lutego 2011 r. złożył wniosek o wydanie tytułu wykonawczego w zamian za utracony, czego efektem było wydanie ponownego tytułu w dniu 3 czerwca 2011 r. na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w Zawierciu. Następnie w dniu 22 lutego 2012 r. Bank złożył wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Postępowanie egzekucyjne prowadzone przez komornika sądowego przy sędzię Rejonowym w Zawierciu pod sygn. akt Km 415)12 postanowieniem z dnia 18 lipca 2014 r. zostało umorzone wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. W dniu 15 września 2014 r. Bank (...) S.A. dokonał przelewu przysługującej mu wobec pozwanych wierzytelności na rzecz powoda. Pismem z dnia 7 października 2014 r. powód poinformował pozwanych o dokonaniu przelewu wierzytelności oraz wezwał ich do uregulowania zaległości finansowych. Wezwanie pozostało bez odpowiedzi. Na kwotę wymagalnego zadłużenia składają się: należność z tytułu kapitału w kwocie 150.000 zł, należności uboczne w postaci odsetek umownych przeterminowanych od kapitału

zapadłego w wysokości 24,30 % w stosunku rocznym należnych od dnia 12 sierpnia 2003 r. do dnia 17 marca 2005 r. w kwocie 50.000 zł oraz należności z tytułu dalszych odsetek w wysokości 50.000 zł.

W odpowiedzi na pozew pozwani K. M. i B. M. wnieśli o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania.

Pozwani zarzucili, że przedmiotowym powództwem powód zmierza w sposób bezprawny do uzyskania drugiego orzeczenia i drugiego tytułu wykonawczego. Według pozwanych z treści pozwu wynika, że zbywca wierzytelności posiadał tytuł wykonawczy oraz klauzulę i na ich podstawie prowadził egzekucję. Ponieważ zbywca dokonał przelewu wierzytelności tożsamej z powyższym tytułem wykonawczym, brak jest podstaw prawnych do uzyskania drugiego orzeczenia i drugiego tytułu wykonawczego co do tej samej wierzytelności i co do tych samych dłużników, w sytuacji, gdy tytuł egzekucyjny zbywcy był przedmiotem skutecznej czynności prawnej – umowy przelewu wierzytelności – i kiedy ten tytuł nadal posiada byt prawny.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 grudnia 2001 r. pomiędzy (...) Bankiem (...) S.A w W. a pozwanymi K. M. i B. M. została zawarta umowa pożyczki hipotecznej nr (...) - (...). Na podstawie tej umowy Bank udzielił pozwanym pożyczki w kwocie 82.000 CHF nominowanej z złotych na okres do dnia 28 grudnia 2001 r. do dnia 1 grudnia 2016 r. W § 3 umowy ustalono, że oprocentowanie pożyczki stanowi sumę stopy L. dla terminów półrocznych przyjętych w (...) S.A. w W. dla danego półrocza kalendarzowego z przedostatniego dnia roboczego poprzedzającego półrocze, a w pierwszym okresie kalendarzowym z przedostatniego dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc podpisania umowy i marży w wysokości 6 % w stosunku rocznym. W dniu podpisania umowy oprocentowanie pożyczki wynosi 8,05 % w stosunku rocznym. Oprocentowanie zmienia się w okresach półrocznych w zależności od zmiany stopy i jest ustalane odrębnie dla każdego kolejnego okresu kalendarzowego. W § 23 umowy ustalono, że w przypadku niespłacenia wymagalnej należności w umówionym terminie zaległa kwota staje się zadłużeniem przeterminowanym. Od kwoty pożyczki niespłaconej w terminie Bank pobierze odsetki naliczane według zmiennej stopy procentowej w wysokości równej oprocentowaniu ustalonemu w § 3 powiększonemu o 10 punktów procentowych poczynając od dnia spłaty określonego w umowie. Oprocentowanie na dzień podpisania umowy wynosi 18,05 %. W § 26 umowy Bank zastrzegł prawo wypowiedzenia umowy i jednoczesnego postawienia pożyczki w stan wymagalności w przypadku m.in. braku terminowej spłaty zadłużenia. Według § 27 umowy przewidziano, że w przypadku postawienia zadłużenia w stan wymagalności, od całej kwoty zadłużenia Bank będzie pobierał odsetki w wysokości obowiązującej od zadłużenia przeterminowanego, naliczane od dnia powstania tego zadłużenia do dnia poprzedzającego całkowitą spłatę pożyczki włącznie.

(dowód: kopia umowy pożyczki nr (...) k – 6-12).

Pismem z dnia 17 lutego 2005 r. (...) S.A. w K., który w dniu 31 grudnia 2001 r. przejął majątek (...) Banku (...) S.A w W. wezwał pozwanych do natychmiastowej spłaty całości zadłużenia z tytułu powyższej umowy, która na dzień wezwania wynosiła 98.094,93 CHF.

W dniu 18 marca 2005 r. Bank (...) S.A w K. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr Wi – (...), w którym stwierdził, że na wymagalne zobowiązanie pozwanych jako dłużników solidarnych składa się kapitał w kwocie 207.273,05 zł, odsetki umowne naliczane od kapitału niezapadłego w wysokości 6,33 w stosunku rocznym, należne od 1 kwietnia do 11 sierpnia 2003 r. w kwocie 5.075 zł, odsetki umowne przeterminowane naliczone od kapitału zapadłego w wysokości 24.30 % w stosunku rocznym należne od 12 sierpnia 2003 r. do 17 marca 2005 r. w kwocie 58.191,69 zł oraz koszty w kwocie 41,48 zł.

W dniu 11 kwietnia 2005 r. Bank (...) S.A w K., wystąpił do Sądu Rejonowego w Zawierciu o nadanie powyższemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności. Postanowieniem z dnia 6 maja 2005 r. wydanym w sprawie ICo 513)05 Sąd Rejonowy w Zawierciu nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr Wi – (...) przeciwko dłużnikom K. M. i B. M..

W dniu 14 lutego 2011 r. Bank (...) S.A. w K. wystąpił do Sądu Rejonowego w Zawierciu z wnioskiem o ponowne wydanie tytułu wykonawczego w zamian utraconego.

Postanowieniem z dnia 3 czerwca 2011 r. wydanym w sprawie ICo 418)11 Sąd Rejonowy w Zawierciu wydał wierzycielowi Bankowi (...) S.A w K. ponowny tytuł wykonawczy w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego wystawionego w dniu 18 marca 2005 r. nr Wi – (...), któremu nadano klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 6 maja 2005 r. w sprawie ICo 513)05.

(dowód: kopia bankowego tytułu egzekucyjnego nr Wi – (...) k – 13, 14- 17, akta Sądu Rejonowego w Zawierciu ICo 513)05 k – 2-4, 33).

W dniu 28 lutego 2012 r. Bank (...) S.A. w K. złożył do komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zawierciu wnioski o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko pozwanym na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego wystawionego w dniu 18 marca 2005 r. nr Wi – (...), któremu nadano klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 3 czerwca 2011 r. Pismami z dnia 1 marca 2012 r. doręczonymi w dniu komornik wezwał pozwanych do zapłaty należności wynikającej z tytułu wykonawczego oraz powiadomił ich o wszczęciu egzekucji i zajęciu wynagrodzenia za pracę. Postanowieniem z dnia 18 lipca 2014 r. komornik umorzył postępowanie egzekucyjne wobec bezskuteczności egzekucji.

(dowód: kopia wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego k – 18-19,20-22, dokumenty zawarte w aktach Km 415/12 k – 1-2, 6-14, postanowienie z dnia 18 lipca 2014 r.).

W dniu 15 września 2014 r. Bank (...) S.A. zawarł z powodem powód (...) Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym w W. umowę sprzedaży wierzytelności. Umowa obejmowała m.in. wierzytelność w stosunku do pozwanych wynikającą z umowy pożyczki z dnia 27 grudnia 2001 r. nr (...) - (...). Pismami z dnia 7 października 2014 r. powód zawiadomił pozwanych o sprzedaży wierzytelności wynikającej z powyższej umowy i wezwał pozwanych do zapłaty zadłużenia, które na dzień 2 października 2014 r. wynosiło łącznie 858.255,48 zł. Pismem z dnia 2 stycznia 2015 r. Bank (...) S.A. powiadomił komornika o przelaniu wierzytelności wobec pozwanych na powoda. W dniu 24 czerwca 2015 r. komornik zwrócił Bankowi tytuł wykonawczy.

(dowód: kopia umowy sprzedaży wierzytelności k – 27-41, kopia aneksu nr (...) do umowy sprzedaży wierzytelności k – 42-50, kopia zawiadomień o sprzedaży nieruchomości k – 23-26, dokumenty zawarte w aktach Km 415/12 zawiadomienia z dnia 2 i 5 stycznia 2015 r. zarządzenie komornika z dnia 24 czerwca 2015 r.)

Sąd zważył co następuje

Ustalone w sprawie okoliczności faktyczne nie są sporne. Pozwani nie kwestionowali faktu istnienia zobowiązania, jego wysokości czy spełnienia, nie kwestionowali także skuteczności umowy sprzedaży wierzytelności. Całokształt zebranego materiału dowodowego pozwala uznać za wykazane istnienie zobowiązania z tytułu umowy pożyczki hipotecznej z dnia 27 grudnia 2001 r. nr (...) - (...) w wysokości objętej żądaniem pozwu, także mając na uwadze regulację przewidzianą w art. 230 k.p.c. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 9 lipca 2009 r., V ACA 245)09 LEX nr 551987).

Spór między stronami sprowadza się do rozważenia zarzutu pozwanych, że poprzez wytoczenie powództwa powód wbrew prawu zmierza do uzyskania drugiego tytułu wykonawczego co do tej samej wierzytelności i co do tych samych dłużników, w sytuacji, gdy tytuł egzekucyjny uzyskany przez zbywcę wierzytelności nadal posiada byt prawny.

Przed wszystkim zauważyć należy, że dotychczas funkcjonującym między stronami tytułem wykonawczym, był bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 18 marca 2005 r. nr Wi – (...) wystawiony przez Bank (...) S.A w K., któremu postanowieniem z dnia 6 maja 2005 r. wydanym w sprawie ICo 513)05 Sąd Rejonowy w Zawierciu nadał klauzulę wykonalności.

W sytuacji gdy pozwani nie kwestionują skuteczności umowy sprzedaży przez Bank na rzecz powoda przysługującej Bankowi wierzytelności wynikającej z zawartej przez pozwanych umowy pożyczki, zarzut zgłoszony przez pozwanych rozumieć należy jako twierdzenie, że powód mógłby wstąpić w miejsce pierwotnego wierzyciela do postępowania egzekucyjnego prowadzonego na podstawie dotychczasowego tytułu wykonawczego lub na jego podstawie wnioskować o wszczęcie takiego postępowania jako nabywca wierzytelności albo wystąpić do Sądu o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z dnia 18 marca 2005 r. nr Wi – (...) klauzuli wykonalności na swoją rzecz.

Podkreślić należy, że w doktrynie i orzecznictwie utrwalony jest pogląd, że bankowy tytuł egzekucyjny nie ma mocy wiążącej orzeczenia sądowego ani nie stwarza stanu powagi rzeczy osądzonej. Mimo, że po zaopatrzeniu w klauzulę wykonalności tytuł taki pozwala na egzekwowanie wymienionych w nim świadczeń, w istocie dotyczy on roszczeń stale jeszcze dochodzonych w tym sensie, że nie zostały one jeszcze osądzone. Bankowy tytuł egzekucyjny może uprawniać wyłącznie bank do prowadzenia na jego rzecz egzekucji. Inne podmioty nie mogą wnioskować o wszczęcie egzekucji na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego, ani występować o nadanie na ich rzecz klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2002 r. II CKN 986)00 OSP 2003)12)158, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi I ACa 116)14 Lex 1504391, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 2 kwietnia 2004 r. III CZP 9)04).

Powód nie mógłby zatem skutecznie wnosić o nadanie swoją rzecz bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z dnia 18 marca 2005 r. nr Wi – (...) wystawionemu przez Bank (...) S.A w K. klauzuli wykonalności w trybie art. 788 § 1 k.p.c. ani wstąpić w miejsce pierwotnego wierzyciela do trwającego postępowania egzekucyjnego, bowiem w przypadku zmiany wierzyciela na skutek sprzedaży wierzytelności, postępowanie egzekucyjne nie mogłoby być kontynuowane.

Po skutecznym nabyciu wierzytelności wynikającej z umowy pożyczki hipotecznej z dnia 27 grudnia 2001 r. nr (...) - (...) zawartej przez pozwanych, powód, aby móc egzekwować od pozwanych kupioną należność nie mógł korzystać z bankowego tytułu egzekucyjnego, natomiast musiał wystąpić z powództwem o zapłatę aby uzyskać nakaz zapłaty lub wyrok. Dopiero po uzyskaniu prawomocnego wyroku lub nakazu zapłaty i uzyskaniu klauzuli wykonalności mógłby wszcząć przeciwko pozwanym postępowanie egzekucyjne we własnym imieniu. Gdyby pojawiła się sytuacja, że egzekucja wobec dłużników (pozwanych) byłaby prowadzona na podstawie dwóch tytułów wykonawczych (bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności i tytułu wykonawczego uzyskanego przez powoda), pozwani mogliby podjąć obronę poprzez wytoczenie powództwa przeciwegzekucyjnego.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania powództwo należało uwzględnić w całości.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia przepis art. 98 k.p.c.